

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, proti odporcovi **S.**, **o zaplatenie 808 280 452,04 eur s príslušenstvom**, vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 26Cb/97/2008, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2011 č. k. 1Cob/415/2010-63, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu **o d m i e t a**.

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 27. júla 2010 č. k. 26Cb/97/2008-37 zastavil podľa § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch konanie o návrhu navrhovateľa s odôvodnením, že navrhovateľ napriek výzve súdov nezaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 33 193,50 eur napriek poučeniu, že v prípade, ak súdny poplatok nebude zaplatený, súd konanie zastaví.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie odporcu uznesením zo dňa 30. júna 2011 č. k. 1Cob/415/2010-63 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že pred návrhom sa navrhovateľ domáha od odporcu zaplatenie

808 280 452,04 eur titulom náhrady škody. Navrhovateľ podal návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupcu z radov advokátov. O tomto návrhu bolo uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 21. augusta 2009 č. k. 26Cb/98/2008-25 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2010 č. k. 1Cob/315/2009-31 rozhodnuté tak, že oslobodenie od súdnych poplatkov nebolo navrhovateľovi priznané a bola zmietnutá jeho žiadosť ustanovenia zástupcu z radov advokátov. Následne súd prvého stupňa výzvou zo dňa 06. mája 2010 doručenou navrhovateľovi dňa 02. júna 2010 vyzval navrhovateľa pod následkom zastavenia konania na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 33 193,50 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy.

Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ súdny poplatok na výzvu súdu v určenej lehote nezaplatil s poukazom na ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. a odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Následne Okresný súd Bratislava III uznesením č. k. 26Cb/97/2008-72 zo dňa 18. novembra 2011 priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov celkom a ustanovil mu pre konanie zástupcu z radov advokátov J.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu z 30. júna 2011 podal dovolanie navrhovateľ. Prípustnosť dovolania odôvodňuje s poukazom na ust. § 237 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O. s. p. Uviedol, že výzvou zo dňa 06. mája 2010, ktorá bola navrhovateľovi doručená dňa 02. júna 2010 bol okresným súdom vyzvaný k zaplateniu poplatku vo výške 33 193,50 eur. Na túto výzvu navrhovateľ reagoval listom s názvom „Odpor proti výzve na zaplatenie súdneho poplatku (č. l. 35)“, ktorý bol doručený súdu dňa 11. júna 2010, v ktorom namietal zaujatosť Okresného súdu Bratislava III. V tejto súvislosti poukázal na § 16 ods. 3 O. s. p. Navrhovateľ má za to, že vznesenou námietkou zaujatosti sa súd nezaoberal. Navrhovateľ konštatoval, že po vydaní uznesenia o zastavení konania (č. l. 38) navrhovateľ vzniesol obsahovo takmer totožnú námietku zaujatosti voči OS Bratislava III, s ktorou sa Okresný súd zaoberal a vykonal úkony smerujúce k predloženiu veci na rozhodnutie nadriadenému súdu. Nemožno teda podľa navrhovateľa argumentovať, že podanie námietky zaujatosti z č. l. 35 bolo formálne vadné. Navrhovateľ má za to, že uvedené

konanie možno subsumovať pod konanie, ktorým mu bolo postupom súdu odňaté právo konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na judikát R 50/1997.

K ostatným dôvodom dovolania (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ O. s. p.) uviedol, že doposiaľ nebolo zo strany Krajského súdu v Bratislave rozhodnuté o navrhovateľovej námietke zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III v č. 1. 38 hoci Okresný súd vykonal všetky potrebné úkony na rozhodnutie o námietke. Ďalej uviedol, že rozhodované bolo iba o námietke zaujatosti voči senátu Krajského súdu Bratislava. Konštatoval, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu č. k. 1Cob/315/2009-31 ktorým bolo rozhodnuté o potvrdení uznesenia o nepriznaní oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a ustanovenie zástupcu z radov advokátov, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 02. júna 2010 podal dovolateľ dovolanie, o ktorom nebolo doposiaľ konané a rozhodované a súd v tejto veci nevykonal žiadne procesné úkony.

Navrhovateľ sa domáha, aby súd rozhodol uznesením o zrušení uznesenia odvolacieho súdu č. k. 1Cob/415/2010-63 a aby podľa ust. § 243b ods. 3 O. s. p. zrušil aj uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 26Cb/97/2008-37. V dovolaní si navrhovateľ uplatnil právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Vo vyjadrení k dovolaniu odporca ohľadom námietky k zaujatosti uviedol, že táto je podľa jeho názoru irelevantná, nakoľko nespĺňa obsahové náležitosti predpisované § 15a ods. 3 O. s. p., keďže v nej nie je uvedený sudca, voči ktorému námietka smeruje, ďalej ani dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený a napokon ani čas, kedy sa navrhovateľ o dôvode vylúčenia dozvedel. Odporca považuje námietku navrhovateľa za opakovanú námietku zaujatosti, na ktorú súd v zmysle ust. § 15a ods. 4 O. s. p. neprihliada.

K odňatiu možnosti konať pred súdom odporca uviedol, že v prípade tohto súdneho konania pokračovanie v konaní napriek nezaplateniu súdneho poplatku nemá oporu v zákone, nakoľko nejde o žiaden z prípadov podľa § 10 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch. K zastaveniu konania teda podľa odporcu došlo lege artis v zmysle ust. § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch. Taktiež poukázal na to, že v tomto konaní neprichádza do úvahy ani oslobodenie navrhovateľa od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 138 O. s. p., nakoľko zo znenia žalobného návrhu a jeho neskorších doplnení je zrejmé bezúspešné uplatňovanie práva, konkrétne zaplatenia sumy 808 280 452,04 eur z titulu náhrady škody – ušlého zisku.

Odporca má za to, že na oslobodenie od súdnych poplatkov navrhovateľa v tomto konaní nie je žiaden zákonný dôvod, a preto nie je možné ani zastavenie konania pre nezaplatenie riadne vyrubeneho súdneho poplatku, voči ktorému smeruje dovolanie navrhovateľa, považovať za odopretie možnosti konať pred súdom. Odporca považuje dovolanie navrhovateľa za nedôvodné, a preto navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie ako neprípustné odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) ďalej skúmal, či opravný prostriedok navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O. s. p. napadnúť dovolaním. Dospel pritom k záveru, že dovolanie nie je v danej veci prípustné.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniam odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vypočítaných v ustanoveniach § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v § 239.

Podľa § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodol senát.

Podľa § 239 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa a proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu vtedy, ak odvolací súd v ňom vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie zásadného právneho významu alebo ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 268 ods. 1 písm. g/ a h/ a taktiež, ak ide

o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V preskúmvanej veci nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 239 O. s. p. Napadnutým uznesením bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa bez toho, aby odvolací súd vyslovil v potvrdzujúcom uznesení prípustnosť dovolania a nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže dovolací súd nezistil ani žiadne vady, pre ktoré by prípustnosť dovolania bola daná v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko o ich priznanie nepožiadal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. novembra 2013

JUDr. Štefan Šatka, v. r.

predseda senátu

v zastúpení JUDr. Juraj Seman

(§ 158 ods. 1 O. s. p.)

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová